

Máig nyögjük a továbbél? SZDSZ-t

2018 május 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A világ változásai leperegnek erről? A hamis zsenitudatú, nagykép?, saját nemlétez? intellektuális fölényében vakon bízó szektás dogmatikus bandában.

Nehéz vitatkozni azokkal, akik úgy vélekednek, hogy az SZDSZ történetének legpozitívabb pillanata a megszűnése volt. Önfelszámolása után évekkal mégis érdemes beszélni a maga által liberálisnak mondott egykori alakulatról, mivel máig itt él velünk az a rombolás, amit ránk hagyott. Maga a szellemiség, és sokszor a szereplők is napjaink részesei, fejlődésünk, polgári építkezésünk megrögzött hátramoszdítói, akadályozói. Emiatt is nagy horderejű, hiánypótló vállalkozás Fricz Tamás, Halmy Kund és Orosz Tímea Az SZDSZ-jelenség című tanulmánykötete az Antológia Kiadó gondozásában. A jó könyv beindítja a fantáziát, s továbbgondolásra készítet. A Liberalizmus Magyarországon a rendszerváltás idején alcímű munka is ilyen.

A hazai liberalizmus, illetve az SZDSZ története tabutéma a közbeszédben, amiről kizárólag agyoncsépelet közhelyeket szabad pufogatni, s aki értelmes, a lényegét megvilágító, nem PC-kompatibilis, humorosan találó meglátásokkal áll elő, könnyen a politikailag inkorrekt kategóriában, a partvonalon túl találhatja magát. A Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet (Retörki) támogatásával közreadott mű azonban érzékelteti: a honi pszeudoliberalis formációt, az SZDSZ-t éppen azért szüntették meg, hogy tovább élhessen. Miként Fricz Tamás esszéjét zárja: az SZDSZ valójában nem szűnt meg, csak átalakult.

Abban a pillanatban, ahogy már érvényesült a párton belüli többségi demokrácia, és nem azt az elnököt választották meg 2009-ben, aki az addigi, posztkommunistákat pártoló irányvonalat vitte volna tovább, napok alatt otthagyták prominensei, vezetői Magyar Bálinttól Konrád Györgyig, Pető Ivántól Haraszti Miklósig.

E sorok írójának élen él az emlékezetében, amint Bence György, a kiváló filozófus jóízűen nevet azon, hogy az SZDSZ-t notóriusan pártként aposztrofálják, holott az csupán egy baráti kör, amit tagjai bármikor megszüntethetnek, ha erre szottyán kedvük vagy az látszik az adott politikai helyzetben célszerűnek.

És így: varázsütésre úgy összeomlott az SZDSZ, mintha a világon sem lett volna – csak az irdatlan adósság maradt utána. Még a pártszervezetek is nyom nélkül elillantak, akár az eszük a homokban. A szélsőliberális kompániának már nem volt fontos a saját pártja, ha nem ők vezetik. Tudták: a 2010-es választáson már nem bírnának bejutni a parlamentbe.

Így történt, hogy az a politikai tömörülés, amelyet Antall József első szabadon választott miniszterelnök – még a jobboldaliak értetlenségét is kiváltva – álcázott baloldali pártnak nevezett, inkább osztódással szaporodott és ügynökeit szétszórta a szélrózsza, illetve a ballib pártocskák, álcivil szervezetek minden irányába. Ennek eredményeképpen az SZDSZ-esek ma mindenütt ott vannak az ellenzékben. Minden ál-emberijogi szervezetben, a spekulánsmilliárdos pénzén kitarított NGO-ban ott élnek s virulnak azok a régi figurák, kefeügynökök, akik az SZDSZ holdudvarát alkották vagy a Soros-istálló megbízottai. Arról, hogy ez nem hóbortos túlzás, napjaink politikai eseményei tanúskodnak.

Nem szabad udvariaskodnunk azzal, hogy a börzeczézár és a magát demokratikus ellenzéknek hívó garnitúra pusztán egymásra talált annak idején, amikor valójában Soros György projektje volt az egész párt, amit Szabad Kezdeményezések Hálózatának, majd SZDSZ-nek neveztek el a nyolcvanas évek végén.

A Magyarországon már 1984-ben a pártállam virágzása idején horgonyt vetett Sorosnak kellett egy párt, amivel bele tud nyúlni a nagypolitikába, és meg tudja akadályozni, hogy az általa szenvedélyesen utált, nacionalistának bélyegzett nemzeti irányba hajoljon el a pusztán modellváltásra, rendszerigazításra, politikai plasztikázásra kijelölt állami berendezkedés.

Ehhez turbóztak fel a (poszt)kommunista média közreműködésével néhány értelmiségit némi ellenállói legendagyártással. Amikor pedig eljött a záróra, lehúzatta a rolót az álliberális egylettel, mert már nem maradt ember, aki ne látott volna át a szitán. Majd zubbonyt, helyesebben rinocéroszbőrrel váltott a fazonigazításra átesett bábokkal, és eljött a civil szervezetek dicsőséges kora. Itt tartunk most, ennek a levét isszuk éppen.

„Azt hiszem, a magyar jogállam további csonkolását jelenleg pár ezer liberális polgárjogi harcos, kisebbségvédő értelmiségi tartóztatja föl. Egyesületek, civil szervezetek, jogvédő irodák, melyek tiltakoznak, próbapereket

indítanak, tüntetnek” – idézi az Élet és Irodalom egyik cikkét Halmy Kund.

Elcsépett szöveg a napi balos sajtóból, a meglepetés akkor éri az olvasót, amikor megnézi a megjelenés dátumát. Az ugyanis nem 2018, hanem – 2001. Ergo: 17 év alatt semmit sem frissült a liberálisok szegényes ?rjögési, káoszteremtési eszköztára! A történész hozzá is f?zi: az utóbbi szervezetekbe vetett messianisztikus hit a balliberális oldal alapvet? jellemz?je lett. „A konzervatív értékek képvisel?i pedig a haladás, a progresszió maradi, veszélyes ellenségeiként lettek leírva kivétel nélkül. Akire ráaggatták ezeket a jelz?ket, nem szabadulhatott a liberálisok által felállított karanténból.”

Mindebb?l lesz?rhet?: az ÁVH típusú társadalomzaklatási módszert az eszdéeszes stratégiák fejlesztették tovább, amit a mai napig buzgón gyakorolnak. Csakhogy a világpolitikai, európai és hazai választási fejlemények afelé tendálnak, hogy ez a bizonyos – maguk eszkábálta – karantén nem a kereszténydemokrata, konzervatív oldalt, hanem a liberálbalos kommandókat kezdi össznépileg körülvenni, amin a nemzetközi, uniós mozgalmi segítség sem tud érdemben változtatni.

Szinte hihetetlen, hogy mennyire ugyanazokat a rágalmakat hangoztatják, mint évtizedekkel ezel?tt. Annyira nem t?nt el a hajdani Soros-párt, hogy minden mai ellenzéki csoportosulás, képz?dmény, legyen az párt vagy NGO, álcivil szervezet, éppolyan szavahihetetlen és nemzetfóbiás lett, mint az SZDSZ.

A világ változásai leperegnek err?l a hamis zsenitudatú, nagykép?, saját nemlétez? intellektuális fölényében vakon bízó szektás dogmatikus bandában. Kimondható: ez az egyik legmaradibb társaság a történelemben.

Amit még tragikomikusabbá tesz, hogy paradox módon éppen a haladást fennen hirdet?k képtelenek a változtatásra és megújulásra. További abszurditás, hogy a papíron a szabadság mindenekfölött-valóságáról papoló a legnagyobb ellenségei a szólás-, a véleményalkotási és sajtószabadságnak, s ez az Európai Unió napi gyakorlatában – no meg hazai követ?ik militáns hozzáállásában – tisztán tetten érhet?.

Nem kétséges: a Soros Demokraták Szövetsége névvel is illehet? kalózkonglomerátum nélkül az elmúlt harminc évünk is könnyebb lett volna. Hiányában viszont nem kaphatott volna véd?oltást az irracionális politikai szédelgések ellen a magyar nemzet. Így akaratán kívül a Soros-pártnak és rajongói körének is köszönhet?, hogy kell?en felvértez?dtünk az inkorrekt politikaikavarás-kultúra ellen, és képesek vagyunk kivédeni a brüsszeli támadásokat.

Megyeri Dávid - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló